

kan være en behagelig og uskyldig Adspredelse, som kan være bedre end mange andre for de unge Mennesker, kan Staten dog ikke have Raad til at yde endnu større Bidrag dertil, end den allerede gør. Nej, lad de unge Mennesker mere sig paa en saa uskyldig Maade, som de ville, og ogsaa paa denne Maade, men at Staten skulde give det ene 10,000 Kr. efter det andet til disse Foreninger, tror jeg ikke er heldigt og forsvarligt i Længden. Derfor fraraader jeg denne Bevilling og tilraader det ærede Finansudvalg ikke at forhøje den Sum, der gives til Skytteforeningerne. Den er efter min Mening allerede høj nok.

Wulff: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Forbehold, som Finansudvalget har taget under Nr. 66 i sin Betænkning over for en Bevilling til Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk til Afholdelse af Foredrag med mere. Den ærede Ordfører omtalte denne Bevilling, men omtalte den saaledes, at jeg kun vilde have sagt ganske lidt om den, og formodentlig blot vilde have henvendt Opmærksomheden paa en Ting, som ganske vist blev nævnt af den ærede Ordfører, men som det forekommer mig ikke har staaet alle klart, nemlig at den Bevilling, der her er Tale om, ikke blot gaar til Foredrag, men ogsaa til Indhentning af industrielle Oplysninger fra fremmede Lande. Det er jo saaledes, at Bevillingen i flere Aar har været 6,000 Kr. Først sidste Aar blev den forhøjet til 7,000 Kr. Det er hvert Aar fremgaaet af den Redegørelse, der er bleven afgiven til Indenrigsministeren, at den ene Halvdel af de 6,000 Kr., altsaa 3,000 Kr., er bleven anvendt til Indhentning af industrielle Oplysninger, medens kun den anden Halvdel, eller i sidste Aar 4,000 Kr. af de 7,000 Kr., blev anvendt til Afholdelse af Foredrag. Dersom det altsaa skulde være saaledes, at Finansudvalget og dette Ting af en eller anden Grund virkelig skulde være utilbøjelige til at bevilge Penge til Foredragene, saa har jeg gjort opmærksom paa, at til Foredrag medgaar kun ca. 4,000 Kr., medens de 3,000 Kr. medgaa til et Formaal, som jeg ikke har hørt nogen udtale sig imod, nemlig til Indhentning af Oplysninger fra andre Lande. Denne Halvdel af Bevillingen anvendes paa den Maade, at der udsendes Folk, som skulde skaffe sig Kundskab f. Eks. om Undervisningsanstalter i fremmede Lande, som det kan have Interesse at vide

Besked om, og Resultatet bekendtgøres gennem Foreningens Tidsskrift, for at danske Haandværkere og industridrivende kunne høste Gavn af de Erfaringer, der ere gjorte andetsteds. Det var dette, som jeg oprindeligt ønskede at gøre opmærksom paa. Nu er der imidlertid senere af det ærede Medlem for Assens (Berntsen) og den sidste ærede Taler draget meget skarpt til Felts mod de Foredrag, Fællesrepræsentationen lader afholde, og jeg skal da tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i den Anledning. Allerede den ærede Ordfører sammenstillede de Foredrag, der afholdes gennem Fællesrepræsentationen, og dem, der blive afholdte af Landboforeningerne. Der er paa disse to den Forskel, at Landboforeningerne afholde faglige Foredrag, men det gør Fællesrepræsentationen ikke. At det ikke er faglige Foredrag, vi afholde, synes at være en Opdagelse, som det ærede Medlem for Assens nylig har gjort, men det er da i alt Fald kun for det ærede Medlem, denne Opdagelse er ny. Hvad Foredragene i Fællesrepræsentationen drejer sig om, gives der nemlig hvert Aar Oplysning om ikke blot gennem Indberetningen til Indenrigsministeriet, men ogsaa i Fællesrepræsentationens Tidsskrift, som hvert Aar omdeles her i Tinget, og Oplysningerne findes ogsaa i dette Tidsskrifts 4de Hefte for 1897, som staaar paa de ærede Medlemmers Pladser. Det er altsaa en Ting, der ikke er skjult, men fuldt vel kendt, at det ikke er faglige men almindelige og almenoplysende Foredrag, som vi afholde. Hvorvidt det burde være faglige, skal jeg ikke udtale nogen Mening om. Dersom det blev krævet af Bevillingsmyndighederne, at der skulde holdes faglige Foredrag, vilde Bevillingen selvfølgelig blive anvendt saaledes, men det er ikke krævet. Og en Sammenligning med Landbruget kan ikke uden videre drages. Der er den Forskel paa Landbrug og Industri, at Landbruget er et eneste Fag, medens Haandværk og Industri ere et halvt Hundrede Fag eller flere; og jeg tror ikke, at det kunde være formaalstjenligt — navnlig tror jeg ikke, det vilde være Opgave for Staten, idet det vilde medføre alt for store Udgifter — dersom man vilde udsende Folk, der ligesom i Landboforeningerne skulde holde faglige Foredrag for de forskellige Haandværksfag. Det er klart, at et Foredrag, der f. Eks. vedrørte Smedeteknikken, ikke vilde have nogen som helst Interesse for Skomagerne og talrige andre Fag. Resultatet vilde være, at der i de for-